

Lp.	Stanowisko	Wykształcenie	Liczba lat pracy zawodowej
1	2	3	4
6	Radca, inspektor, starszy statystyk	wyższe średnie	2 6
7	Starszy referent, starszy księgowy, statystyk	wyższe średnie	1 3
8	Sekretarz Wiceprezesa Rady Ministrów, ministra, podsekretarza stanu i równorzędnych	wyższe średnie	1 4
9	Referent, księgowy	średnie	2
10	Sekretarka departamentu (zespołu, biura, gabinetu)	średnie	2
11	Kierownik hali maszyn, kierownik kancelarii, starszy magazynier, intendent	średnie	2
12	Kierownik centrali telefonicznej	średnie podstawowe	1 4
13	Starsza telefonistka (w centrali telefonicznej powyżej 1000 numerów)	średnie podstawowe	— 2
14	Starsza maszynistka	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę — stwierdzona egzaminem	—
15	Maszynistka	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę — stwierdzona egzaminem	—
16	Telefonistka, archiwista, kancelista, magazynier	średnie podstawowe	—

186

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lipca 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przekazania organom niektórych gromadzkich rad narodowych uprawnień w zakresie wymiaru podatku gruntowego i opłaty elektryfikacyjnej.

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) oraz art. 26 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wykaz powiatów, w których biura gromadzkich rad narodowych są właściwe w sprawach wymiaru podatku gruntowego i opłaty elektryfikacyjnej, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 13 listopada 1961 r. w sprawie przekazania organom niektórych

gromadzkich rad narodowych uprawnień w zakresie wymiaru podatku gruntowego i opłaty elektryfikacyjnej (Dz. U. z 1961 r. Nr 52, poz. 290, z 1963 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 1964 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 11, poz. 69) uzupełnia się przez dodanie w części dotyczącej województwa szczecińskiego wyrazów „3. powiat stargardzki”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1964 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

187

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 29 czerwca 1964 r.

w sprawie ustalenia wysokości sumy należnej Skarbowi Państwa od absolwentów wyższych szkół pedagogicznych podległych Ministrowi Oświaty.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Absolwenci wyższych szkół pedagogicznych podległych Ministrowi Oświaty w razie uchylania się od obowiązku wynikającego z przepisów ustawy z dnia 25 lu-

tego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zobowiązani są do zwrotu Skarbowi Państwa z tytułu częściowego zwrotu kosztów wykształcenia następujących kwot pieniężnych:

- 1) absolwenci studiów biologicznych i fizycznych — 45.000 zł,
- 2) absolwenci pozostałych kierunków studiów — 30.000 zł.

2. Ustalone w ust. 1 kwoty należności pieniężnych stanowią mniej niż połowę średniego kosztu wykształcenia

absolwenta na poszczególnym kierunku studiów, obliczonego bez uwzględnienia wydatków związanych z inwestycjami, kapitalnymi remontami, prowadzeniem badań naukowych, kształceniem kadry naukowej, utrzymaniem zarządu centralnego oraz amortyzacją środków trwałych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Minister Oświaty: W. Tułodziecki

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 10 lipca 1964 r.

w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania.

Na podstawie art. 5 § 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu wydają właściwe do spraw handlu organy prezydium powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych oraz dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw.

2. Właściwość miejscową organów powołanych do wydawania zezwoleń określa się według miejsca położenia punktu sprzedaży napojów alkoholowych, a w stosunku do zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w wagonach restauracyjnych oraz na morskich statkach handlowych i na statkach pasażerskich w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej — według siedziby przedsiębiorstwa (oddziału), któremu jednostki te podlegają.

§ 2. Zezwolenia wydaje się w ramach planu sieci punktów sprzedaży napojów alkoholowych, zatwierdzonego przez prezydium powiatowej rady narodowej (miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat), a w mieście wyłączonym z województwa — przez prezydium rady narodowej tego miasta, na wniosek prezydium dzielnicowych rad narodowych.

§ 3. 1. Projekt planu sieci punktów sprzedaży napojów alkoholowych należy przedłożyć do zaopiniowania właściwej do spraw porządku publicznego komisji rady narodowej oraz właściwemu miejscowo oddziałowi Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego.

2. Projekty planu określone w ust. 1 dla miejscowości uzdrowiskowych oraz miejscowości, w których znajdują się szpitale dla nerwowo i psychicznie chorych oraz zakłady zamkniętego leczenia dla nałogowych alkoholików, powinny być ponadto opiniowane przez właściwe do spraw zdrowia organy administracji prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. 1. Można udzielać zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych:

- 1) zawierających powyżej 4,5% alkoholu — do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 2) zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu — do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 3) zawierających powyżej 4,5% alkoholu — do spożycia w miejscu sprzedaży,
- 4) zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu — do spożycia w miejscu sprzedaży,

5) zawierających powyżej 4,5% alkoholu — do spożycia na miejscu w miejscach organizowanych zabaw i uroczystości.

2. W zezwoleniach wymienionych w ust. 1 można ograniczyć sprzedaż tylko do niektórych napojów alkoholowych.

§ 5. 1. Zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 1 mogą być wydawane jednostkom gospodarki uspołecznionej na sprzedaż prowadzoną w sklepach:

- 1) branżowych z napojami alkoholowymi,
- 2) ogólnospożywczych posiadających wyodrębnione działy sprzedaży napojów alkoholowych,
- 3) ze sprzedażą artykułów spożywczych, mających siedzibę na terenach wiejskich,
- 4) problemowych, prezentujących produkcję jednego lub kilku krajów — wyłącznie na sprzedaż napojów alkoholowych pochodzenia zagranicznego w oryginalnych opakowaniach.

2. Liczba punktów sprzedaży wymienionych w ust. 1 nie powinna przekraczać:

- 1) w miastach i osiedlach do 5 tysięcy mieszkańców — 1 punktu sprzedaży,
- 2) w miastach powyżej 5 tysięcy mieszkańców — 1 punktu sprzedaży na 4—5 tysięcy mieszkańców,
- 3) w gromadach — 1 punktu sprzedaży na gromadę.

3. W miastach o liczbie od 5 do 8 tysięcy mieszkańców właściwy do spraw handlu organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej może wyrazić zgodę na uruchomienie drugiego punktu sprzedaży napojów alkoholowych.

4. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych zasięgiem terytorialnym gromady lub liczbą ludności, właściwy do spraw handlu organ prezydium powiatowej rady narodowej może udzielić zezwolenia na dodatkowe punkty sprzedaży napojów alkoholowych na terenie gromady.

§ 6. Zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 2 mogą być wydawane:

- 1) jednostkom gospodarki uspołecznionej na sprzedaż napojów alkoholowych prowadzoną w sklepach branży ogólnospożywczej, winno-cukierniczej, warzywniczo-owocarskiej oraz sklepach spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu ze sprzedażą artykułów spożywczych;
- 2) jednostkom gospodarki nie uspołecznionej, uorawnionym do prowadzenia przedsiębiorstw handlu detalicznego (sklepów), na sprzedaż napojów alkoholowych w sklepach branży ogólnospożywczej, spożywczo-przemysłowej